

Puspa Shrestha

Best Quality Resource Site for Class 11 And 12 Students
(Based on Updated Curriculum 2077)

Puspa Shrestha

Best Quality Resource Site for Class 11 And 12
Students (Based on Updated Curriculum 2077)

 puspas.com.np

PDF Collections

Notes
Books
Model Questions

This PDF was downloaded from
puspas.com.np

Visit our website for more
materials.

puspas.com.np

Follow us on:

AR Dinesh

puspas.com.np

Puspa Shrestha

एकआपसमा मिलीजुली सहकार्य गर्ने साथी, बन्धुबान्धव वा अन्य जोकोही व्यक्ति सहकारी हो। सहकार्य भनेको सामाजिक, सांस्कृतिक, आर्थिक आदि क्षेत्रमा गरिने सोद्देश्य सामूहिक क्रियाकलाप हो। सहकार्यको यही अभिप्रायलाई लिएर आधुनिक अर्थशास्त्रीले आर्थिक समृद्धि र विकासका लागि पारस्परिक सहयोग र सहकार्य गर्ने उद्देश्यले स्थापित संस्थालाई

सहकारी भनेका छन्। यसरी सहकार्य गर्ने व्यक्ति र संस्था दुवैलाई सहकारीले बुझाए पनि यहाँ चाहिँ यसले मुख्य रूपमा दोस्रो अर्थ सङ्केत गरेको छ। पहिलो अर्थलाई पनि यसले उपेक्षा गरेको चाहिँ छैन। दुवै अर्थको समन्वय गरेरभन्दा सहकार्य गर्ने साथीहरूले आर्थिक समृद्धि र विकासका लागि मिलीजुली स्थापना गरेको साझा संस्था सहकारी हो।

आधुनिक सहकारीको अवधारणा उन्नाइसौं शताब्दीको पूर्वार्द्ध (सन् १८४४) मा बेलायतबाट आएको मानिन्छ। बेलायती विद्वान् रोबर्ट ओवेन (सन् १७७१-१८५८) ले सर्वप्रथम यससम्बन्धी महत्त्वपूर्ण विचार प्रस्तुत गरे। यसैले उनलाई आधुनिक सहकारीका पिता भन्ने गरिएको छ। उनले सहकारीमा व्यक्तिगतभन्दा सामूहिक आर्थिक क्रियाकलापमा जोड दिएका छन्। यही सामूहिक आर्थिक क्रियाकलाप नै बेलायतको सुख, समृद्धि र विकासको कारक हो भन्ने गरिन्छ। सहकारीका माध्यमबाट बेलायतले छोटो समयमा हासिल गरेको आर्थिक समृद्धि लोभ लाग्दो छ। यसरी आर्थिक समृद्धिकारक संस्थाका रूपमा सहकारीको अवधारणा बेलायतबाट आए पनि यसको पूर्वरूप चाहिँ पूर्वीय सभ्यताको वैदिक वाङ्मयमा भेटिन्छ। एकआपसमा मिलेर सुरक्षित रहन, वस्तुको सामूहिक उपभोग गर्न र सशक्त भएर सहकार्य गर्न प्रेरणा दिने वेदको भनाइ 'सहनाववतु, सह नौ भुनक्तु, सह वीर्यं करवावहै' नै सहकारी चिन्तनको पूर्व रूप हो। सहकार्यमा जुट्न जागरुक बनाउने 'सहयात्रा गरौं' 'सबैमा समभाव राखौं' र 'सम्पूर्ण संसारलाई नै एउटा परिवार मानौं' जस्ता उदात्त विचार वेदमा रहेका छन्। वैदिक विचारकै विस्तार गर्ने पौराणिक वाङ्मयमा पनि मानिसको सुखसमृद्धिका लागि सहकार्य अपरिहार्य रहेको बताइएको छ। पौराणिक वाङ्मयमा खुसियालीका विभिन्न उत्सवमा, रोगले आक्रान्त गर्दा, प्राकृतिक प्रकोपले सताउँदा जस्ता सबै किसिमका

सुखदुःखमा साथ दिने व्यक्तिलाई सहकारी भनिएको छ । यस्तै बौद्ध दर्शनको 'सङ्घं शरणं गच्छामि' ले पनि सहकार्यमा अग्रसर हुन आह्वान गरेको छ । यसरी मानिस एक्लो जीवनमा रहन नसक्ने प्राणी भएकाले उसका निमित्त समूहको बसाइ, सहयात्रा र सहकार्य आवश्यक छ भन्ने पूर्वीय वाङ्मय चिन्तनको सार हो ।

समूहमा रहेर परस्परमा सुखदुःखको साटफेर गर्दा नै मानिसलाई एक्लो भएको अनुभव हुँदैन । समूहमा रहँदा बस्दा नै ऊ आनन्दमय वातावरणमा आफ्ना कामलाई अधि बढाई सुखसमृद्धि हासिल गर्न सक्छ । वर्तमान मानव सभ्यताको विकास पनि व्यक्तिका बिचको पारस्परिक सहयोग र सहकार्यबाट नै सम्भव भएको हो । मानिसले एकलैले पूरा गर्न नसक्ने आवश्यकता सहकार्यबाट पूरा गरेका धेरै उदाहरणहरू भेटिन्छन् । एकआपसमा सहयोग र सहकार्यको आवश्यकता महसुस भएपछि नै 'एकका लागि सबै र सबैका लागि एक' भन्ने भावनाका साथ सहकार्यका लागि स्थानीय स्तरमा अनौपचारिक सङ्गठन खडा गरिएको देखिन्छ । हिन्दु संस्कृतिका समूह, मण्डल, गण, गुरुकुल एवम् बुद्ध धर्मका सङ्घ, नेवारी समुदायमा प्रचलित गुठी, मड्का खल, नेवा दबू, ग्रामीण समाजमा प्रचलित भारोपर्म, धर्मभकारी, ऐँचोपैँचो, सरसापट सहकारीका आदि रूप हुन् । यस किसिमका सहकारीले पारस्परिक सहयोग र सहकार्यका माध्यमबाट पाटीपौवा, धर्मशाला, बाटोघाटो, चउरचौतारा आदिको निर्माण, वृक्षरोपण जस्ता मानवहितका कार्य गरेर सामाजिक विकासमा उल्लेख्य योगदान पुऱ्याएका छन् । सामाजिक विकासमा यिनले गरेको योगदानको महत्त्व बुझेर नै नेपालका कतिपय समुदायले अहिले पनि गुठी, भारोपर्म, ऐँचोपैँचो, सरसापट, मेलापात आदि नामबाट सहकार्य गरिरहेका छन् । हाम्रा पुर्खाको यस किसिमको सहकार्यबाट अभिप्रेरित सामूहिक जीवनशैली नै नेपाली संस्कृतिको मुख्य आधार हो ।

सहकारीको उपादेयता समाजका हरेक क्षेत्रमा उत्तिकै भए पनि आर्थिक समृद्धि र विकासमा यसको महत्त्व निकै विशिष्ट रहेको छ । विकासको मुख्य आधार आर्थिक समृद्धि हो । विकासका लागि आवश्यक आर्थिक समृद्धिमा सहकारीको भूमिका अपरिहार्य ठानेर नै संसारका अविकसित, विकासोन्मुख र विकसित सबै देशले सहकारीको स्थापना र सञ्चालन गरिरहेका छन् । धेरै देशले सहकारीका माध्यमबाट आर्थिक समृद्धि हासिल गरिसकेका छन् । संयुक्त राष्ट्र सङ्घले पनि सहकारीलाई आर्थिक, सामाजिक र सांस्कृतिक विकासको आधारस्तम्भ स्वीकार गर्दै सबै देशलाई यसका माध्यमबाट आफ्नो देशको विकास गर्न सकिने भएकाले यसको अनुसरण गर्न सुझाव दिएको छ ।

नेपालमा सहकारीमार्फत आर्थिक समृद्धिको उद्देश्यका लागि सङ्गठित हुने कार्यको थालनी भएको धेरै समय भएको छ । सरकारी स्तरमा वि.सं. २०१० मा तत्कालीन योजना तथा विकास मन्त्रालयअन्तर्गत सहकारी विभागको स्थापना भयो । यो विभाग खुलेपछि वि.सं. २०१३ मा चितवनमा स्थापना गरिएको बखान ऋण सहकारी संस्था नै नेपालको पहिलो सहकारी संस्था हो ।

यो सँगसँगै अन्य १३ ओटा सहकारीको स्थापना त्यस समयमा भएको पाइन्छ। सहकारी स्थापना भएपछि तिनको सञ्चालन, निर्देशन र नियन्त्रण गर्ने कानूनको आवश्यकताबोध भएपछि वि.सं. २०१६ मा सहकारीसम्बन्धी ऐन पनि बन्यो। यसपछि सहकारीसम्बन्धी विभिन्न ऐन, नियमावली, नीति र निर्देशिका तयार भएका छन्।

नेपालको संविधानको धारा, ५० (३) मा सहकारी क्षेत्रको सहभागिता तथा विकासमार्फत उपलब्ध साधन स्रोतको अधिकतम परिचालनद्वारा तीव्र आर्थिक वृद्धि हासिल गर्दै दिगो आर्थिक विकास गर्ने लक्ष्य रहेको उल्लेख गरिएको छ। यस संविधानको धारा २९६ को उपधारा १ ले दिएको अधिकारको प्रयोग गरी व्यवस्थापिका संसदले पूर्ववर्ती ऐनका सकारात्मक पक्षलाई स्वीकार र कमी कमजोरीलाई निराकरण गरेर सहकारी ऐन, २०७४ जारी गरेको छ। यस ऐनले पनि सहकारीका माध्यमबाट आत्मनिर्भर, दिगो एवम् समाजवादउन्मुख राष्ट्रिय अर्थतन्त्रको विकास गर्ने मुख्य उद्देश्य लिएको छ। यसका लागि सहकारीका विश्वव्यापी मूल्यमान्यता र सिद्धान्तलाई अनुसरण गरी सहकारीको स्थापना, सञ्चालन गर्नुपर्ने निर्देशन ऐनमा दिइएको छ।

सहकारीका माध्यमबाट बेलायतले उल्लेख्य आर्थिक समृद्धि हासिल गरेपछि विश्वका अन्य देशले पनि यसको अनुसरण गरेको देखिन्छ। विश्वका १४ देशको सक्रियता र सहभागिताबाट सन् १८९५ मा अन्तर्राष्ट्रिय सहकारी महासङ्घको स्थापना भएको छ। यस महासङ्घले सहकारीका आधारभूत र नैतिक मूल्यलाई समेटेर सहकारी स्थापनाका निर्देशक सिद्धान्त तयार पारेको छ। यस महासङ्घले तयार पारेको सिद्धान्तमा सन्निहित विचारमध्ये स्वैच्छिक तथा खुला सदस्यता, सदस्यको लोकतान्त्रिक नियन्त्रण, आर्थिक सहभागिता, स्वायत्तता, स्वतन्त्रता, सहकारीविच पारस्परिक सहयोग, समुदायप्रतिको सरोकार, शिक्षा, तालिम र सूचना मुख्य हुन्। अहिले विश्वका अधिकांश देशमा यिनै निर्देशक सिद्धान्तको अनुसरण गरी सहकारीलाई अधि बढाइएको छ। अन्तर्राष्ट्रिय सहकारी महासङ्घमा आबद्ध नेपालले पनि यसले प्रस्ताव गरेका मूल्यमान्यता र निर्देशक सिद्धान्तलाई स्विकारेर अधि बढ्ने कुरा ऐनमा नै समावेश गरेको छ। यसैले सहकारीका मूल्यमान्यता र मार्गनिर्देशक सिद्धान्तलाई बुझेर अधि बढ्दा यसबाट अपेक्षित उपलब्धि हासिल गर्न सकिन्छ।

सहकार्यबाट व्यक्तिलाई आत्मनिर्भर बनाउने र समुदायको दिगो विकास गर्ने उद्देश्यले सहकारीको अवधारणा आएको हो। 'स्वतन्त्रताका लागि स्वावलम्बन, समुन्नतिका लागि पारस्परिकता र दुवैका लागि सहकारिता' सहकारीको नारा रहेको छ। सहकार्य गर्दा आम जनसमूहमाभ छरिएर रहेको पुँजी, प्रतिभा र प्रविधिको एकीकृत उपयोग भई यसबाट आर्थिक उन्नति हुने भएकाले व्यक्ति आत्मनिर्भर बन्नका साथै समाजको उन्नति हुन्छ। सहकारीमा सहकार्यलाई महत्त्व दिइने भएकाले यसमा न्यून पुँजी भएका व्यक्ति पनि आबद्ध हुन सक्छन्। न्यून पुँजी भएका व्यक्तिलाई 'एक थुकी सुकी सय थुकी नदी' भने भैँ यसमा आबद्ध भएर एक एक थोपा जम्मा गरी गाग्रो भर्ने सुविधा

छ । सबै किसिमका व्यक्तिलाई समेट्न सक्ने हुँदा अविकसित, विकासोन्मुख र विकसित सबै देशमा सहकारी खुलेका छन् । आर्थिक स्थितिले कमजोर व्यक्तिलाई सहकारीले प्राथमिकतामा राख्ने भएकाले समानुपातिक आर्थिक समुन्नतिको लागि नेपाल जस्तो विकासोन्मुख देशका लागि यस किसिमको साभ्ना संस्था निकै उपयोगी देखिन्छ ।

निश्चित समुदायका सदस्यले आफ्नो इच्छानुसार मिलेर सहकारीको स्थापना गर्ने भएकाले सहकारी स्वैच्छिक साभ्ना संस्था हुन् । सहकारीबाट प्राप्त हुने सेवा उपयोग गर्न सक्ने र सदस्यता लिन चाहने सबै व्यक्ति सदस्य बन्न सक्ने भएकाले सहकारी खुला संस्था पनि हुन् । यिनमा सदस्यता लिने र सदस्यता त्याग गर्ने स्वतन्त्रता सबै सदस्यलाई उपलब्ध हुन्छ । कुनै पनि व्यक्ति अरूको करकापमा सदस्यता लिन बाध्य हुँदैन । सेवा उपयोग गर्न चाहने व्यक्तिलाई सदस्यता प्राप्त गर्न कुनै कृत्रिम छेकवार लगाउन मिल्दैन । यी संस्थामा आबद्ध सदस्यबिच लिङ्ग, वर्ग, वर्ण, जातजाति, धर्म र राजनीतिक आधारमा भेदभाव हुँदैन ।

स्वैच्छिक तथा खुला सदस्यताको व्यवस्था भए पनि सहकारीमा सदस्य बन्नका लागि निश्चित मापदण्ड तयार पारिएको छ । सहकारीमा सदस्य बन्न चाहने हरेक व्यक्तिले संस्थाबाट जारी हुने सेयर अनिवार्य रूपमा खरिद गर्नुपर्छ । सहकारी ऐनको दफा ३० बमोजिम १६ वर्ष पुगेको नेपाली नागरिक सहकारीको सदस्य बन्न सक्ने प्रावधान रहेको छ । सदस्य बन्ने व्यक्तिले सहकारीको कम्तीमा एक कित्ता सेयर खरिद गरेको र सहकारीको तोकिएको कार्यक्षेत्रमा बसोबास गरेको हुनुपर्छ । उल्लिखित योग्यता पुगे तापनि एक व्यक्ति एकै समयमा एकभन्दा बढी समान प्रकृतिका सहकारीको सदस्य बन्न मिल्दैन । सहकारीमा एकदेखि लिएर थुप्रै सेयर पनि किन्न सकिने व्यवस्था हुन्छ । जति नै सेयर किने पनि भोटको सङ्ख्या भने एक मात्र हुन्छ । यसमा नयाँ सदस्य र पुराना सदस्यका बिचमा पनि मतदान र विचार व्यक्त गर्ने काममा केही भेदभाव गरिँदैन । संस्थाको पुँजीमाथि सबै सदस्यको समान स्वामित्व हुन्छ । सहकारीमा नाफा भएमा सदस्यले चुक्ता गरेको सेयर पुँजीका आधारमा सीमित बचत फिर्ता पाउँछन् । संस्थाले आर्जन गर्ने मुनाफाबाट संरक्षित पुँजी फिर्ता कोष, बोनस कोष, जगेडा कोष, शिक्षा कोष, घाटा पूर्ति कोष खडा गरी संस्थागत विकास र सदस्यको सेवा तथा सुविधा सुनिश्चित गरिएको हुन्छ । सहकारी सदस्यकेन्द्रित संस्था भएकाले यसमा सदस्यको विशिष्ट भूमिका रहेको हुन्छ ।

सहकारी लोकतान्त्रिक संस्था हुन् । सहकारीका सदस्य आफ्नो संस्थाको नीति तय गर्न र निर्णय गर्नमा सक्रिय रूपमा सहभागी हुन्छन् । निर्वाचित प्रतिनिधिका रूपमा चयन हुने जुनसुकै महिला तथा पुरुष सदस्यप्रति उत्तरदायी हुन्छन् । संस्थामा एक व्यक्ति एक मतको आधारमा सदस्यको समान मताधिकार हुन्छ । यिनीहरूको गठन पनि लोकतान्त्रिक पद्धतिका आधारमा हुने गर्छ । सामान्यतया सहकारी संस्था गठन गर्न कम्तीमा ३० जना व्यक्ति आपसमा सङ्गठित हुनुपर्ने

व्यवस्था ऐनको दफा ३ (१) ले गरेको छ । सोही ऐनको दफा ३ (२)मा भने श्रमिक युवालगायतले आफ्नो श्रम र सिपमा आधारित भई व्यवसाय गर्ने सहकारी संस्थाको हकमा १५ जना नेपाली नागरिकले संस्था गठन गर्न सक्ने व्यवस्था रहेको छ । यसैले सहकारीले श्रम र सिपलाई बढी महत्त्व दिएको स्पष्ट हुन्छ ।

सहकारी स्वायत्त संस्था हुन् । संस्थाको सञ्चालन तथा कामकारवाहीमा सरकार तथा अन्य बाह्य निकायको हस्तक्षेप हुँदैन । सहकारीमा मूलतः कानुनी शासन, पारदर्शिता र जवाफदेही ढङ्गले संस्था चलाउने गरिन्छ । सङ्घसंस्थाले आफ्ना सदस्यबाट बचत तथा पुँजी सङ्कलन र बाह्य स्रोतबाट सम्भौता गरी ऋण प्राप्त गर्न सक्छन् । यसलाई व्यवस्थित रूपमा सञ्चालन गर्नका लागि यसका एकाइ साधारण सभा, सञ्चालक तथा लेखा समिति आदि विभिन्न उपसमितिको व्यवस्था सहकारी नियमावलीमा गरिएको छ ।

नेपालको आर्थिक विकासमा सहकारीले ठुलो योगदान दिन सक्ने कुरा केही वर्षभित्र यसले गरेका विभिन्न कार्यबाट थाहा पाउन सकिन्छ । यसैले समाजका सबै क्षेत्रमा सहकारीको आवश्यकता सबैतिरबाट महसुस गरिएको छ । सहकारी विभागको वि.सं २०७७ को तथ्याङ्कअनुसार नेपालमा २९,८८६ सहकारी सञ्चालन भए पनि अहिलेसम्म सबै क्षेत्रमा सहकारीको सञ्चालन हुन सकेको छैन । सबैजसो क्षेत्रमा सहकारीलाई प्रभावकारी रूपमा सञ्चालन गरिएको खण्डमा नेपाल धेरै कुरामा स्वावलम्बी हुन सक्ने देखिन्छ । अहिले विश्वव्यापीकरणको बढ्दो प्रभावसँगै विदेशी वस्तुको बढ्दो प्रयोगले हाम्रा घरेलु उत्पादन सङ्कटमा पर्दै गएका छन् । हामीले स्वदेशी उत्पादनलाई प्राथमिकतामा नराखेसम्म हाम्रो आत्मनिर्भरताको यात्राको थालनी पनि हुँदैन । यस कार्यका लागि सहकारी नै प्रभावकारी माध्यम बन्न सक्ने देखिन्छ । यसका लागि सहकारीको प्रकृति तथा लाभबारे समुदायभित्रका सर्वसाधारणलाई सुसूचित गराउनुपर्छ । यसमा संलग्न भइसकेका सदस्यको चौतर्फी विकासका लागि अनवरत रूपमा शिक्षा र तालिमको व्यवस्था गर्नुपर्छ । सहकारीसम्बन्धी शिक्षाको अभावमा यसलाई विशुद्ध वित्तीय संस्था वा सामाजिक संस्थाका रूपमा लिने गरिएको पाइन्छ । सहकारीले वित्तीय र सामाजिक दुवै क्षेत्रमा काम गरे पनि यसका मूल्यमान्यता, सिद्धान्त, कार्यप्रकृति, नीति, उद्देश्य तथा कार्यक्रमका आधारमा यी दुवै किसिमका संस्थाभन्दा सहकारी नितान्त पृथक् छ । केही सञ्चालकले सहकारीका मूल्यमान्यता र सिद्धान्तको पूर्णतः उपेक्षा गरी वैयक्तिक स्वार्थबाट प्रेरित भएर संस्था सञ्चालन गरिरहेका छन् । उनीहरूले संस्थामा एकाधिकार कायम गरी रकम हिनामिना गरेर फरार हुँदा कैयौँ सर्वसाधारण ठगिएका छन् । सञ्चालकका यस किसिमको गतिविधिबाट विपन्न वर्गका व्यक्ति सहकारीबाट लिन सक्ने फाइदाबाट वञ्चित भएको स्थिति देखा परेको छ । यसर्थ सहकारीबाट सर्वसाधारण सबै समान रूपमा लाभान्वित होउनु भन्ने उद्देश्यले सरकार र सम्बद्ध सबै पक्ष यसप्रति समयमै सचेत हुनुपर्ने देखिएको छ ।

सहकारीबाट स्वदेशमै रोजगारीको सिर्जना हुने भएकाले यो आत्मनिर्भरता र विकासको प्रमुख माध्यम बन्न सक्छ । यो उद्यमशील संस्था भएकाले यसअन्तर्गत धेरै उद्यमशील र सिर्जनशील प्रकृतिका कार्य समाविष्ट छन् । सहकारी नीति, २०७४ मा उल्लेख गरिएअनुसार यसका उद्यमशीलताका क्षेत्र कृषि, पशुपालन, वन, वातावरण, विद्यालय, स्वास्थ्य, पर्यटन, सञ्चार तथा प्रविधि, वित्तीय सेवा, यातायात, जग्गा तथा आवास, ऊर्जा, बिमा, जडीबुटी आदि हुन् । अपार जलस्रोत एवम् उर्वरा भूमिले सम्पन्न र अनुपम प्राकृतिक सौन्दर्यले परिपूर्ण नेपालको जलस्रोत, कृषि र पर्यटनका क्षेत्रमा सहकारी सञ्चालनका सम्भाव्य अन्य क्षेत्र पनि पर्याप्त रहेका छन् । सहकारीका माध्यमबाट यिनको व्यवस्थापन गर्ने हो भने स्वदेशमै रोजगारी सिर्जना गर्न सकिन्छ । स्वदेशमै रोजगारी सिर्जना गर्न सके लाखौं युवा विदेसिनुपर्ने स्थितिको अन्त्य हुन्छ । सिर्जनशील युवाको सक्रिय सहभागितामा स्वदेशको विकास तीव्र रूपमा अधि बढ्छ । यसबाट परनिर्भरता घट्न गई आत्मनिर्भर संस्कृतिको विकास हुन्छ र राष्ट्रिय अर्थतन्त्र पनि सुदृढ हुन्छ । सहकारीका माध्यमबाट उपर्युक्त सबै उद्योगलाई व्यवस्थित रूपमा सञ्चालन गर्दै नयाँ क्षेत्रलाई समेत समेटेर अधि बढ्न सके नेपाल संसारकै समुन्नत र सुखी मुलुक बन्न सक्छ ।

शब्दभण्डार

१. दिइएका शब्द र अर्थबिच जोडा मिलाउनुहोस् :

शब्द	अर्थ
सोद्देश्य	स्वामित्व
समन्वय	अतुलनीय
उदात्त	धेरै उब्जनी हुने, उब्जाउ
उपादेयता	विजय
स्वावलम्बी	व्यक्तित्व
स्वायत्तता	लाभांश
बोनस	स्वाधीनता
आधिपत्य	उपयोगिता
उर्वरा	महान्
अनुपम	एकभन्दा बढी कुराको मेल
	निश्चित उद्देश्यका साथ
	आत्मनिर्भर

२. दिइएका अर्थ दिने शब्द पाठबाट खोज्नुहोस् :

- (क) कुनै जाति वा समुदायको प्रगतिको सम्पूर्ण प्रतिबिम्ब
- (ख) उद्योग, व्यापार आदि कुनै व्यवसायमा लगानी गरिएको निरन्तर मुनाफा दिइरहने मूल धन
- (ग) साभ्ना व्यापारमा लगाइएका सम्पत्तिको हिस्सा
- (घ) भइपरी आउने कामकाजका लागि राखिएको सञ्चित धनमाल
- (ङ) कुनै विषयलाई व्यवस्थित रूपमा गर्न, गराउन बनेको सरकारी नियम
- (च) ऐन, विधान आदिको एक अंश

३. दिइएका शब्दको विपरीतार्थक शब्द लेख्नुहोस् :

उदय, उन्नति, सुखी, खुला, संयोग, स्वायत्तता, लाभ, विगत, विकास, नाफा

४. दिइएका टुक्काको अर्थ पहिल्याई तिनलाई वाक्यमा प्रयोग गर्नुहोस् :

हात छाड्नु, सातो जानु, घुँडा टेक्नु, टाउकामा टेक्नु, कुलेलम ठोक्नु, खुट्टा तान्नु, हात थाप्नु, ज्यान दिनु, तालुमा आलु फल्नु

५. दिइएका पारिभाषिक शब्दलाई शब्दकोशीय अनुक्रममा मिलाउनुहोस् र शब्दकोशको सहायता लिई तिनको अर्थ पनि लेख्नुहोस् :

अब्बल, दोयम, सिम, चाहार, ऐलानी, कित्ता, कुत, पर्ती, मोठ, सुकुम्बासी, आरक्ष, अग्रिम, अधिकृत, अन्तःशुल्क, आपूर्ति, आयव्यय, कार्यवाहक, गण

बोध र अभिव्यक्ति

१. 'सहकारी' प्रबन्धको आदि, मध्य र अन्त्यमा आएका विषयवस्तुबारे भन्नुहोस् ।

२. 'सहकारी' प्रबन्ध पढी दिइएका प्रश्नको उत्तर दिनुहोस् :

- (क) सहकारी भनेको के हो ?
- (ख) आधुनिक सहकारीको अवधारणा कुन देशबाट आएको मानिन्छ ?
- (ग) नेपाली संस्कृतिको मुख्य आधार के हो ?
- (घ) सहकारीका निर्देशक सिद्धान्त के के हुन् ?
- (ङ) सहकारीको मुख्य नाराको आशय के हो ?

(च) 'सहकारी' प्रबन्धको पहिलो र दोस्रो अनुच्छेदको सार भन्नुहोस् ।

(छ) सहकारी किन आवश्यक छ ?

३. नेपालमा सहकारी स्थापनाका मुख्य उद्देश्य बताउनुहोस् ।

४. संयुक्त राष्ट्रसङ्घले संसारका सबै देशलाई सहकारीको स्थापना र सञ्चालन गर्न दिएको सुभावबारे आफ्ना धारणा व्यक्त गर्नुहोस् ।

५. दिइएको प्रबन्धांश पढी सोधिएका प्रश्नको उत्तर दिनुहोस् :

नेपालको आर्थिक विकासमा सहकारीले ठुलो योगदान दिन सक्ने कुरा केही वर्षभित्र यसले गरेका विभिन्न कार्यबाट थाहा पाउन सकिन्छ । यसैले समाजका सबै क्षेत्रमा सहकारीको आवश्यकता सबैतिरबाट महसुस गरिएको छ । सहकारी विभागको वि.सं २०७७ को तथ्याङ्कअनुसार नेपालमा २९,८८६ सहकारी सञ्चालन भए पनि अहिलेसम्म सबै क्षेत्रमा सहकारीको सञ्चालन हुन सकेको छैन । सबैजसो क्षेत्रमा सहकारीलाई प्रभावकारी रूपमा सञ्चालन गरिएको खण्डमा नेपाल धेरै कुरामा स्वावलम्बी हुन सक्ने देखिन्छ ।

प्रश्नहरू

(क) नेपाललाई कसरी आत्मनिर्भर बनाउन सकिन्छ ?

(ख) नेपालका घरेलु उत्पादनलाई व्यवस्थापन गरी बजारीकरण गर्न कस्ता उपाय अवलम्बन गर्नुपर्ला ?

६. दिइएको प्रबन्धांश पढी सोधिएका प्रश्नको उत्तर लेख्नुहोस् :

अपार जलस्रोत एवम् उर्वरा भूमिले सम्पन्न र अनुपम प्राकृतिक सौन्दर्यले भरिपूर्ण नेपालको जलस्रोत, कृषि र पर्यटनका क्षेत्रमा सहकारी सञ्चालनका सम्भाव्य अन्य क्षेत्र पनि पर्याप्त रहेका छन् । सहकारीका माध्यमबाट यिनको व्यवस्थापन गर्ने हो भने स्वदेशमै रोजगारी सिर्जना गर्न सकिन्छ । स्वदेशमै रोजगारी सिर्जना गर्न सके लाखौं युवा विदेशितुपर्ने स्थितिको अन्त्य हुन्छ । सिर्जनशील युवाको सक्रिय सहभागितामा स्वदेशको विकास तीव्र रूपमा अधि बढ्छ । यसबाट परनिर्भरता घट्न गई आत्मनिर्भर संस्कृतिको विकास हुन्छ र राष्ट्रिय अर्थतन्त्र पनि सुदृढ हुन्छ । सहकारीका माध्यमबाट उपर्युक्त सबै उद्योगलाई व्यवस्थित रूपमा सञ्चालन गर्दै नयाँ क्षेत्रलाई समेत समेटेर अधि बढ्न सके नेपाल संसारकै समुन्नत र सुखी मुलुक बन्न सक्छ ।

प्रश्नहरू

(क) स्वदेशमै रोजगारी सिर्जना गर्न के गर्नु उपयुक्त हुन्छ ?

(ख) नेपाललाई कसरी संसारकै समुन्नत र सुखी मुलुक बनाउन सकिन्छ ?

७. समीक्षात्मक उत्तर लेख्नुहोस् :

(क) सहकारीले नेपालको विकासमा कसरी सहयोग पुऱ्याएको छ ?

(ख) 'सहकारीमा एक एक थोपा जम्मा गरी गाग्रो भर्ने सुविधा छ' विवेचना गर्नुहोस् ।

८. दिइएको अनुच्छेद पढी सोधिएका प्रश्नको उत्तर दिनुहोस् :

'समालोचना' शब्दको सामान्यार्थ कुनै पनि विषयवस्तु वा कुरालाई सबै कोणबाट राम्ररी हेर्नु भन्ने हुन्छ। साहित्यका सन्दर्भमा भने कुनै पनि साहित्यिक कृतिको निष्पक्षताका साथ गुण र दोषको अवलोकन गर्नु भन्ने अर्थ प्राप्त हुन्छ। अभिभन्दा कुनै पनि साहित्यिक कृतिको गुण र दोषको निरूपण गरी उक्त कृतिको व्याख्या र मूल्याङ्कन गर्नु नै समालोचना हो भन्न सकिन्छ। समीक्षा, आलोचना, विवेचना र पाठक प्रतिक्रिया शब्दले पनि समालोचनाले सङ्केत गर्ने अर्थ दिने भएकाले यिनलाई पनि समालोचनाकै नामान्तरका रूपमा लिने गरिन्छ। समालोचना सृष्टिप्रतिको दृष्टि हो। सृष्टि भनेको सिर्जना हो भने दृष्टि भनेको त्यसलाई हेर्ने साधन वा काम हो। कुनै पनि सृष्टिको सौन्दर्यको अवलोकन, विश्लेषण र मूल्याङ्कनका लागि दृष्टिको आवश्यकता पर्ने भएकाले हरेक क्षेत्रमा पहिले सृष्टि वा सिर्जना हुन्छ त्यसपछि मात्र त्यस वस्तुको अवलोकन गर्ने दृष्टिको विकास हुन्छ। समग्र संसारकै कुरा गर्दा पनि पहिले जगत्को सृष्टि भएको र त्यसपछि मात्र उक्त जगत्को सौन्दर्यको अवलोकन र विश्लेषण गर्ने दृष्टियुक्त जीवको विकास भएको देखिन्छ। समालोचना पनि सिर्जनालाई हेर्ने दृष्टि भएकै कारण सिर्जनाभन्दा कनिष्ठ विधा हो। विश्व साहित्यमा नै समालोचना सिर्जनापछि आउनुले यस कुराको पुष्टि हुन्छ। पूर्वमा 'रामायण' र 'महाभारत' को सिर्जना भएपछि मात्र तिनका विविध पक्षको अवलोकन गर्ने उद्देश्यले भरत मुनिले 'नाट्यशास्त्र' को रचना गरेका हुन्। पश्चिममा होमरका सिर्जनात्मक कृति 'इलियड' र 'ओडिसी' को रचना गरिएको लामो समयपछि मात्र प्लेटोका समालोचनासम्बन्धी विभिन्न विचार र एरिस्टोटलको 'काव्यशास्त्र' आएका छन्। नेपाली साहित्यकै कुरा गर्दा पनि उदयानन्द अर्यालको 'पृथ्वीन्द्रोदय', भानुभक्त आचार्यको 'रामायण' आदि धेरै काव्यकृतिको सिर्जना भइसकेपछि मात्र उक्त कृतिको गुणदोषको मूल्याङ्कन हुन थालेको देखिन्छ। नेपालीमा कवि र काव्यकृतिको अवलोकन र मूल्याङ्कन गर्ने कार्यको थालनी मोतीराम भट्टले गरेका हुन्। उनले भानुभक्त र उनको रामायणको मूल्याङ्कन गर्ने उद्देश्यले रचना गरेको 'कवि

भानुभक्ताचार्यको जीवन चरित्र' नेपाली साहित्यप्रतिको दृष्टि प्रस्तुत भएको पहिलो कृति हो । मोतीरामको यो कृति जीवनीपरक भए पनि प्रस्तुत कृतिमा कवि भानुभक्त र उनको काव्य 'रामायण' का बारेमा केही विवेचनात्मक दृष्टि प्रस्तुत भएकाले नेपाली समालोचनाको प्रथम कृति यसैलाई मानिएको छ । यसैले कुनै पनि साहित्यकारका विशेषता वा साहित्यिक कृतिका गुणदोषको वस्तुगत विवेचना गर्ने विधा नै समालोचना हो ।

प्रश्नहरू

- (क) समालोचनाको मुख्य कार्य के हो ?
- (ख) 'सृष्टि' र 'दृष्टि' शब्दले के के बुझाएका छन् ?
- (ग) पाश्चात्य साहित्यका प्रथम सिर्जनात्मक र समालोचनात्मक कृति कुन कुन हुन् ?
- (घ) 'कवि भानुभक्ताचार्यको जीवन चरित्र' जीवनीपरक कृतिलाई किन नेपाली साहित्यको प्रथम कृति मानिन्छ ?

९. दिइएको अनुच्छेद पढी चारओटा बुँदा टिप्नुहोस् र एक तृतीयांशमा सार लेख्नुहोस् :

जिज्ञासा नै ज्ञानको बीज हो । जिज्ञासा वृत्तिलाई विकसित गर्नु र त्यसमा उत्तम संस्कारको स्थापना गर्नुमा नै शिक्षाको उपयोगिता रहेको हुन्छ । यसै कारणले जुन शिक्षाले मानवका सद्वृत्तिको जागरण गर्दैन, जसले मानवलाई भोगप्रधान प्रेयोमार्गबाट कल्याणप्रधान श्रेयोमार्गतर्फ लर्गदैन, मानव मनमा पसेर मानवलाई एक श्रेष्ठ जीवनस्वप्नले भरिदिदैन त्यो शिक्षा होइन, साक्षरता मात्र हो । आज यस किसिमको साक्षरता नै संसारका अनेक जटिल समस्याको कारण बन्न पुगेको छ । यस कारण शिक्षा हाम्रो धर्म र संस्कृतिको अनुकूल हुनैपर्छ । विद्यार्थीले विद्यालयमा मात्र सबै कुरा सिक्छन् भन्नु ठुलो भुल हुन जान्छ । बालक परिवारमा, बाटामा, मित्रसम्पर्कमा र सर्वत्र केही न केही सिक्किरहेको हुन्छ । ऊ आफ्ना मातापिता, बन्धुबान्धव, साथीसंगाती, परिचित, अपरिचित मानिसको व्यवहारबाट पनि धेरथोर सिक्किरहेको हुन्छ । यस कारण समाजको वातावरण आजको जस्तो दूषित हुनुहुँदैन । समाजको वातावरणको परिष्कार गर्नु अत्यन्त आवश्यक छ । यसको लागि अर्थप्रधान जीवनदृष्टिको ठाउँमा कर्तव्यप्रधान जीवनदृष्टिको स्थापना अत्यन्त आवश्यक हुन आउँछ । कर्तव्यप्रधान जीवनदृष्टिको निर्माण संस्कृतिमूलक शिक्षाबाट हुने गर्छ । यस्तो शिक्षाबाट मानव असल त हुन्छ नै साथै सफल पनि हुन्छ ।

खप्तड स्वामी

१०. दिइएका मध्ये कुनै एक शीर्षकमा निबन्ध लेख्नुहोस् :

- (क) मानव जीवनमा योगको महत्त्व
- (ख) देश विकासमा युवाको भूमिका
- (ग) नेपालको आर्थिक विकासमा पर्यटन उद्योगको भूमिका

११. दिइएको सर्जमिन मुचुल्काको नमुना पढ्नुहोस् र कुनै विषयमा एउटा सर्जमिन मुचुल्काको नमुना लेख्नुहोस् :

लिखितम् हामी तपसिलका मानिस आगे भक्तपुर जिल्ला सूर्यविनायक नगरपालिका वडा न. ५ बस्ने जयराम धौभडेलकी छोरी लीला धौभडेलले आफू हालसम्म अविवाहित भएको कारण अविवाहित प्रमाणीकरणको सिफारिस गरिदिनुहुन भनी भक्तपुर जिल्ला सूर्यविनायक नगरपालिका वडा न. ५ को वडा कार्यालयमा निवेदन दिनुभएको र सो निवेदनको सम्बन्धमा वडा कार्यालयबाट खटी आउनुभएका डोर कर्मचारीले हामीलाई एकै ठाउँमा जम्मा भेला गराई निज निवेदकको निवेदनको व्यहोरा पढीवाची सुनाउनुभयो । यसमा निज निवेदकको निवेदन मागबमोजिम निजकी छोरीको हालसम्म विवाह भएको छ, छैन ? निज निवेदकको छोरीलाई वडा कार्यालयबाट अविवाहित प्रमाणीकरणको सिफारिस गरिदिए हुन्छ, हुँदैन ? भएको सत्यतथ्य, यथार्थ व्यहोरा पछिसम्म पनि फरक नपर्ने गरी लेखीलेखाई दिनुहोस् भनी सोधनी हुँदा हाम्रो चित्त बुझ्यो । यसमा माथि उल्लेख भएबमोजिम भक्तपुर जिल्ला सूर्यविनायक नगरपालिका वडा न. ५ बस्ने जयराम धौभडेलकी छोरी लीला धौभडेलको हामीले जानेबुझेसम्म आजका मितिसम्म विवाह भएको छैन । निज हालसम्म अविवाहित नै छन् । त्यसैले निजलाई भक्तपुर जिल्ला सूर्यविनायक नगरपालिका वडा न. ५ को वडा कार्यालयबाट नियमानुसार अविवाहित प्रमाणीकरणको सिफारिस गरिदिए हुन्छ, फरक पढैन भनी हाम्रो मनोमानी राजीखुसीले यो सर्जमिन मुचुल्काको कागज लेखिलेखाई सहीछाप गरी डोर कर्मचारी हस्ते वडा कार्यालयमा चढायौं । यसमा लेखिएको सम्पूर्ण व्यहोरा ठिक छ, फरक छैन, फरक वा भुट्टा ठहरे प्रचलित कानुनबमोजिम सहूला बुभाउंला भनी सही गर्ने

१. भक्तपुर जिल्ला सूर्यविनायक नगरपालिका वडा न. ५ बस्ने बस्ने वर्ष २५ को जयराम बस्नेत१
२. भक्तपुर जिल्ला सूर्यविनायक नगरपालिका वडा न. ५ बस्ने बस्ने वर्ष ३५ की गीता श्रेष्ठ१

३. भक्तपुर जिल्ला सूर्यविनायक नगरपालिका वडा न. ५ बस्ने बस्ने वर्ष ४० को सूर्यबहादुर थापा१
४. भक्तपुर जिल्ला सूर्यविनायक नगरपालिका वडा न. ५ बस्ने बस्ने वर्ष ५५ की डोल्मा तामाङ१
५. भक्तपुर जिल्ला सूर्यविनायक नगरपालिका वडा न. ५ बस्ने बस्ने वर्ष २७ को वीरबहादुर परियार१
६. भक्तपुर जिल्ला सूर्यविनायक नगरपालिका वडा न. ६ बस्ने बस्ने वर्ष ६५ को शिवलाल यादव१
७. भक्तपुर जिल्ला सूर्यविनायक नगरपालिका वडा न. ७ बस्ने बस्ने वर्ष ४५ देवीप्रसाद चालिसे१

रोहबरमा

१. यो सर्जमिन मुचुल्का मेरो रोहबरमा भएको हो भनी सही गर्ने निवेदकको बाबु जयराम धौभडेल१
२. सम्बन्धित निवेदक : लीला धौभडेल १

काम तामेल गर्ने

.जयराम उपाध्याय, कार्यालय सहायक, सूर्यविनायक नगरपालिका वडा न. ५ को वडा कार्यालय, कटुन्जे

इति संवत् २०७८ साल जेठ महिना २ गते १ रोज शुभम्

१२. दिइएको बैठकको निर्णयको नमुना पढ्नुहोस् र तपाईंका टोलमा खानेपानीको व्यवस्था गर्नका लागि तपाईंको वडा कार्यालयको बैठकबाट गर्ने निर्णयको नमुना लेख्नुहोस् :

बैठक निर्णय

आज मिति २०७८ साल वैशाख ७ गते यस सहिद शुक्रराज खेलकुद मञ्चका अध्यक्ष जीवेन्द्र भट्टज्यूको अध्यक्षतामा मञ्च कार्यालयमा संस्थाको साधारण सभासम्बन्धी आवश्यक निर्णयार्थ यस मञ्चको कार्यकारी समितिको बैठक बस्यो । बैठकमा रहेको उपस्थिति, प्रस्ताव तथा प्रस्तावमाथि भएका निर्णय तपसिलबमोजिम रहेका छन् :

उपस्थिति

क्र.स.	नाम	पद	दस्तखत
१.	जीवेन्द्र भट्ट	अध्यक्ष	
२.	स्मिता बम	उपाध्यक्ष	
३.	प्रमिला परियार	सचिव	
४.	उपेन्द्र चौधरी	कोषाध्यक्ष	
५.	अमृत तामाङ	सदस्य	
६.	सजना भारती	सदस्य	
७.	जनार्दन छेत्री	सदस्य	
८.	शिवहरि खनाल	सदस्य	
९.	करुणा प्रधान	सदस्य	
१०.	मनोज यादव	सदस्य	
११.	माया गुरुङ	सदस्य	

प्रस्तावित विषय

१. संस्थाको साधारण सभा सम्बन्धमा
२. संस्थाको लेखापरीक्षण सम्बन्धमा
३. विविध

निर्णय

१. प्रस्ताव न. १ माथि छलफल हुँदा यस संस्थाको वार्षिक साधारण सभा गर्ने समय भएकाले आगामी मिति २०७८ जेठ ७ गते दिनको ११ बजेदेखि संस्थाको आफ्नै सभाकक्षमा यस संस्थाको १५ औं साधारण सभा सञ्चालन गर्ने निर्णय गरियो । उक्त सभाका लागि सबै साधारण तथा आजीवन सदस्यलाई सूचना गर्ने र उक्त सभाको उद्घाटन सत्रमा स्थानीय पालिका, वडा समिति, स्थानीय विद्यालय र कार्यालयका प्रमुख वा प्रतिनिधिलाई आमन्त्रणसमेत गर्ने निर्णय गरियो ।
२. माथिको निर्णय १ अनुसार साधारणसभा गर्नुअगावै यस संस्थाको आ. व. २०७६/०७७ तथा चालु आ. व. २०७७/०७८ को सुरुदेखि हालसम्म चालु अवधिको लेखापरीक्षण गर्न आवश्यक भएकाले सोका लागि नेपाल सरकारबाट इजाजत प्राप्त दर्तावाल लेखापरीक्षक श्री मन्दिरा विश्वकर्मालाई लेखापरीक्षकमा नियुक्ति गर्ने निर्णय गरियो ।

३. निर्णय न. १ अनुसार संस्थाको साधारण सभाका लागि आवश्यक मसलन्द सामान, अतिथि सत्कार, चियापान आदि खर्चका लागि पछि फर्स्योट गर्ने गरी हाललाई रु. ५००००।- (अक्षरेपि पचास हजार मात्र) संस्थाका कोषाध्यक्षलाई पेस्की उपलब्ध गराउने निर्णय गरियो ।

आजको बैठकका विषयवस्तु समाप्त भएकाले बैठक समापन गरियो ।

१३. दिइएको विज्ञप्ति पढ्नुहोस् र केही विद्युतीय माध्यममा 'सामाजिक अध्ययन तथा जीवनोपयोगी शिक्षा' विषयलाई हटाएर 'गणित' विषय अनिवार्य बनाइएको भन्ने समाचार प्रकाशित भएपछि त्यसको खण्डन गरिएको र दुवै विषयमध्ये एउटा अनिवार्य रूपमा लिनुपर्ने व्यवस्था कायम भएको जानकारीका लागि पाठ्यक्रम विकास केन्द्रको तर्फबाट निकालिने विज्ञप्तिको नमुना लेख्नुहोस् :

नेपाल सरकार
गृह मन्त्रालय
सिंहदरवार,
काठमाडौं, नेपाल

मिति: २०७७/१०/२९

पत्र सङ्ख्या :

च.न.

विज्ञप्ति

अध्यागमन विभागको मौजुदा पर्यटक भिसासम्बन्धी आन्तरिक कार्यविधिमा संशोधन गरी नेपाली महिलाहरू पहिलो पटक जोखिम सम्भाव्य मुलुकहरूमा पर्यटक भिसामा जाँदा स्थानीय तहको सिफारिसलाई अनिवार्य गर्न लागिएको भन्ने सम्बन्धमा विभिन्न सञ्चार माध्यम तथा सामाजिक सञ्जालहरूबाट भइरहेका प्रकाशन, प्रसारण तथा प्रतिक्रियामाथि यस मन्त्रालयको ध्यानाकर्षण भएको छ । नेपाली महिलाहरू कतिपय मुलुकमा पर्यटक भिसामा जाँदा हुन सक्ने सुरक्षालगायतका जोखिमलाई विचार गरी त्यस्ता मुलुकमा हुने भ्रमणलाई सुरक्षित तथा सहज बनाउने तथा पर्यटक भिसाको दुरुपयोग हुन नदिने आदि अन्य विषयमा छलफल भइरहेको भए पनि स्थानीय तहको सिफारिस अनिवार्य हुने गरी कुनै छलफल नभएको तथा यससम्बन्धी कार्यविधिमा हालसम्म कुनै निर्णय नभएको व्यहोरा सम्बन्धित सबैको जानकारीका लागि अनुरोध छ ।

चक्रबहादुर बुढा
सहसचिव/प्रवक्ता

१४. दिइएको व्यक्तिगत विवरणको नमुना पढ्नुहोस् र चेतना आधारभूत विद्यालयका लागि नेपाली विषय पढाउने शिक्षक माग गरिएको अवस्थामा सो पदका लागि आवश्यक पर्ने आफ्नो व्यक्तिगत विवरण तयार पार्नुहोस् :

व्यक्तिगत विवरण

नाम : दीपा ज्ञवाली
जन्मस्थान : सन्धिखर्क न.पा २, अर्घाखाँची
जन्ममिति : २०४६/१०/२९
माता : विमला ज्ञवाली
पिता : तेजप्रसाद ज्ञवाली
सम्पर्क नम्बर :
इमेल :
वैवाहिक स्थिति : विवाहित
स्थायी ठेगाना : सन्धिखर्क न.पा २, अर्घाखाँची
सम्पर्क ठेगाना : कीर्तिपुर नगरपालिका ६, चोभार

शैक्षिक योग्यता

२०६८ : स्नातक, त्रिभुवन विश्वविद्यालय
२०६४ : उच्च माध्यमिक तह, उच्च माध्यमिक शिक्षा परिषद्, सानोठिमी भक्तपुर
२०६२ : एस.एल.सी., परीक्षा नियन्त्रण कार्यालय, सानोठिमी भक्तपुर

तालिम तथा अनुभव

२०७१ देखि सरस्वती माध्यमिक विद्यालयमा आधारभूत तहको नेपाली विषय शिक्षक पदमा कार्यरत
२०७४ चार महिने आधारभूत कम्प्युटर तालिम
२०७६ जयतु संस्कृतम् संस्थाद्वारा सञ्चालित संस्कृत भाषाको दुई महिने तालिम
२०७७ ब्रिटिस काउन्सिल नेपालद्वारा सञ्चालित अङ्ग्रेजी भाषाको सात हप्ते तालिम

हस्ताक्षर

नाम

सुनाइ र बोलाइ

१. सुनाइ पाठ ११ सुन्नुहोस् र दिइएका प्रश्नको उत्तर भन्नुहोस् :

(क) 'म' पात्रका विचारमा टाउको कत्रो छ ?

(अ) भकुन्डो जत्रो (आ) चन्द्रमा जत्रो

(इ) पृथ्वी जत्रो (ई) पृथ्वीभन्दा ठुलो

(ख) नयाँ ठाउँ पत्ता लगाउने व्यक्ति को को हुन् ?

(अ) मिल्टन र टेन (आ) न्युटन र डार्विन

(इ) कोपर्निकस र आइन्स्टाइन (ई) भास्कोडिगामा र कोलम्बस

(ग) न्युटन र आइन्स्टाइनले गरेका योगदान के के हुन् ?

(अ) मनोविज्ञान र विकासवादको व्याख्या (आ) महाकाव्य र उपन्यासको सिर्जना

(इ) गुरुत्वाकर्षण र सापेक्षतावादको व्याख्या (ई) टाउको र ब्रह्माण्डको विश्लेषण

२. किन कृष्ण, कन्फ्युसियस, क्राइस्ट, बुद्ध र मोहम्मदलाई मानव जातिको उद्धारकर्ताका रूपमा लिने गरिन्छ, सुनाइ पाठ ११ का आधारमा आफ्ना तर्क दिनुहोस् ।

भाषातत्त्व

१. दिइएका अनुच्छेद पढ्नुहोस् र तिनमा प्रयुक्त वाक्यमा कर्ता, कर्म र क्रियापदको स्थान हेर्नुहोस् । पहिलो अनुच्छेद र दोस्रो अनुच्छेदमध्ये कुन कुनमा सामान्य र विशिष्ट पदक्रमका वाक्य प्रयुक्त छन्, भन्नुहोस् :

(क) पुग्यौं विहान दश बजे हामी खप्तड । बिसायौं भोलाहरू छेउकै एक थुम्कामा अनि हेर्न थाल्यौं खप्तडको अनुपम प्राकृतिक सौन्दर्य देख्यौं । ढकमक्क फुलेका रङ्गीचङ्गी फूल, सुन्यौं चराका चिरचिर, हेर्यौं खच्चडका बथान, पुग्यौं केही छिनमै भूस्वर्ग भैं स्वामी खप्तडको तपोभूमि । देख्नेबित्तिकै तपोभूमि सोचें मैले यस्तै सुन्दर र शान्त ठाउँमा साधना गरेर नै होला, रचना गर्न सके जसले 'विचारविज्ञान' जस्तो महान् ग्रन्थरत्न ।

(ख) हामी विहान दश बजे खप्तड पुग्यौं । हामीले भोलाहरू छेउकै एक थुम्कामा बिसायौं अनि खप्तडको अनुपम प्राकृतिक सौन्दर्य हेर्न थाल्यौं । ढकमक्क फुलेका रङ्गीचङ्गी फूल देख्यौं, चराका चिरचिर सुन्यौं, खच्चडका बथान हेर्यौं, केही छिनमै भूस्वर्ग भैं स्वामी खप्तडको तपोभूमि पुग्यौं । तपोभूमि देख्नेबित्तिकै मैले यस्तै सुन्दर र शान्त ठाउँमा साधना गरेर नै होला, जसले 'विचारविज्ञान' जस्तो महान् ग्रन्थरत्न रचना गर्न सके भन्ने सोचें ।

२. उदाहरणमा दिइए भैं तलका सामान्य पदक्रमका वाक्यलाई विशिष्ट पदक्रममा परिवर्तन गर्नुहोस् :

कविर बिहान सबेरै उठ्छ । ऊ नित्यकर्म गर्छ । ऊ आफ्ना भाइबहिनीलाई उठाउँछ । उसकी आमाले उनीहरू सबैलाई चियाखाजा दिनुहुन्छ । ऊ किताबकापी बोकेर विद्यालय जान्छ । विद्यालयमा साथीहरूसित मिलेर पढ्छ । ऊ गृहकार्य गर्छ । ऊ भाइबहिनीलाई पढाउँछ । ऊ फुर्सदको समयमा पुस्तकालय जान्छ ।

सामान्य पदक्रम				विशिष्ट पदक्रम
निमाकी आमाले	घरका सबैलाई	चियाखाजा	दिनुहुन्छ	घरका सबैलाई निमाकी आमाले चियाखाजा दिनुहुन्छ । दिनुहुन्छ निमाकी आमाले घरका सबैलाई चियाखाजा ।
विशेषण नाम	विशेषण नाम	नाम	क्रियापद	
कर्ता	अप्रत्यक्ष कर्म	प्रत्यक्ष कर्म	क्रियापद	

३. उदाहरणमा दिइए भैं कर्ता, अप्रत्यक्ष कर्म, प्रत्यक्ष कर्म र क्रिया तथा अप्रत्यक्ष कर्म, कर्ता, प्रत्यक्ष कर्म र क्रियाको क्रममा प्रयोग भएका पदको प्रयोग गरी अन्य पाँच पाँचओटा वाक्य टिप्नुहोस् :

(क) आरिफले आसिफलाई कलम दियो ।

कर्ता + अप्रत्यक्ष कर्म + प्रत्यक्ष कर्म + क्रियापद

(ख) आसिफलाई आरिफले कलम दियो ।

अप्रत्यक्ष कर्म + कर्ता + प्रत्यक्ष कर्म + क्रियापद

४. तलको अनुच्छेदमा प्रयुक्त लेख्य चिह्न टिप्नुहोस् र तिनको नाम पनि भन्नुहोस् :

एक दिन रिमा, प्रशंसा, अलगुवा र आसिफले पदयात्रा गर्दै अन्नपूर्ण आधार शिविर घुम्ने सल्लाह गरे । त्यसको भोलिपल्ट उनीहरू अन्नपूर्ण पदयात्राका लागि प्रस्थान गरे । पदयात्राका क्रममा एक रात उनीहरूलाई बाटामै वास बस्नुपर्ने भयो । उनीहरूले एउटा रुखमुनि पाल हालेर बसे । त्यसको एक छिनमा एक जना विद्वान् पनि त्यहाँ आइपुगे । उनले पनि हिँड्न अप्ठ्यारो भएकाले ती युवासित त्यही बस्न पाए हुन्थ्यो भन्ने विचार व्यक्त गरे । युवाले पनि विद्वान्को प्रस्ताव स्विकारे । यसैले त्यस दिन उनीहरूले आफूसित जे छ, त्यही खाएर चित्त बुझाउनुपर्ने भयो । खानेकुराका नाममा रिमासित चिउरा र अलगुवासित भुटेका मकै मात्र

रहेछन् । यत्तिले सबैको पेट कसरी भरिन्छ ? सबै एकआपसमा प्रश्न गर्दै थिए । यो समस्या ती विद्वान्ले सुने र भने, “ती चिउरा र भुटेका मकै एउटा भाँडो वा कागज जे छ त्यसैमा राख । सबैले अलि अलि निकाल्दै खाँदै जाऊ । तिमीहरू सबै त्यति खानाबाट अघाउँछौं ।” उनीहरूले विद्वान्ले भनेबमोजिम गरे । यति खाएपछि सबैको पेट भरियो । “ओहो ! यति थोरै खाने कुराले सबैको पेट कसरी भरियो ?” अलगुवाले आश्चर्य प्रकट गरे । आसिफले उत्तर दिए, “यो विद्वान्को चमत्कार हो” तर ती विद्वान्ले भने, “यो तिमीहरूको सद्भावनाले भरिएको समझदारीको चमत्कार हो । तिमीहरूले खोसाखोस गरेको भए वा एकलै खाएको भए त्यति खाने कुराबाट सबैको पेट भरिन सम्भव थिएन । तिमीहरूले मिलेर खाँयो, तिमीहरू सबैको पेट भरियो । जुन ठाउँमा सद्भावना, सहिष्णुता र सहकार्य हुन्छ त्यस्तो परिवार र समाजमा सबै सुखी हुन्छन् ।” यस भ्रमणमा अत्यन्तै नौलो अनुभव संगालेका ती साथीमध्ये अलगुवाले त ‘अन्नपूर्ण भ्रमण र अनौठो अनुभूति’ शीर्षकको लेख लेखेर पत्रिकामा छपाए पनि ।

५. उपयुक्त लेख्य चिह्न प्रयोग गरी तलको अनुच्छेदको पुनर्लेखन गर्नुहोस् :

छिरिड हरेक दिन नियमित रूपमा कुनै न कुनै नयाँ पुस्तक पढ्ने गर्थे उनले कथा कविता उपन्यास र यात्रा सस्मरण विधाका धेरै किताब पढिसकेका थिए । मुनामदन पढ्दा उनी निकै भावुक बनेका थिए । पढ्दाखेरि केही कुरा नबुझ्दा उनी हजुरआमासँग जान्थे र किताब देखाउँदै भन्थे हजुरआमा यसको अर्थ के हो । किताब देखेबित्तिकै हजुरआमा भन्नुहुन्थ्यो ओहो तिमीले यो के ल्यायो हजुरआमालाई भने काला अक्षर भैंसी बराबर थिए । यसैले हजुरआमाले सम्झाएको भावमा उनलाई भन्नुहुन्थ्यो मैले तिमीहरूको जस्तो वेलामा विद्यालय जान पाइँन । यसैले मलाई केही आउँदैन तिमीहरू त धेरै भाग्यमानी छौं सानैदेखि विद्यालय जान पाएका छौं । आमाबुवासित सोध्न पाएका छौं । त्यसैले भरे आमा आएपछि सोध्न नयसो भने पनि उनी हजुरआमाका कुरा बारम्बार सुनिरहन्थे । आगो ताप्लु मुढाको, कुरा सुन्नु बुढाको भने भैं छिरिड हजुरआमाको अनुभवपूर्ण कुराबाट प्रत्येक दिन केही न केही नयाँ कुरा सिक्किरहेका हुन्थे ।

६. दिइएका चिह्नको प्रयोग गरी साथीहरूसँग आफू घुम्न गएको कुनै ठाउँको वर्णन गर्नुहोस् ।

- (क) प्रश्नवाचक चिह्न
- (ख) उद्गार चिह्न
- (ग) उद्धरण चिह्न
- (घ) कोष्ठक चिह्न
- (ङ) योजक चिह्न

७. शुद्ध बनाई लेख्नुहोस् :

शहकारी लोकतान्त्रीक संस्था हुन । सहकारी का सदस्य आफ्नो संस्थाको निती तय गर्न र निरणय गर्नमा सक्रिय रूपमा सहभागी हुन्छन् ।

सिर्जना र परियोजना कार्य

- कक्षाका विद्यार्थीहरू मुचुल्का, प्रशासनिक टिप्पणी, बैठक निर्णय र विज्ञप्ति समूहमा विभाजन हुनुहोस् र सम्बन्धित व्यक्ति, संस्था, कार्यालयमा सम्पर्क राखी आआफ्नो समूह नामअनुसारको लेखनका नमुना सङ्कलन गर्नुहोस् । सङ्कलित सामग्रीलाई समूहगत रूपमा कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
- कक्षाका विद्यार्थीको छओटा समूह बनाएर प्रत्येक समूहले एक एकओटा बुँदा चयन गरी तल तालिकामा दिइएका सबै बुँदाका बारेमा छलफल गर्नुहोस् र प्राप्त निष्कर्षलाई कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् :

